

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 36491

гр. София, 14.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110155104 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искане на основание чл. 389 ГПК, подадено от А. О. С. за обезпечение на предявените от нея срещу държавата отрицателни установителни иски с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищцата не дължи на ответника поради изтекла погасителна давност сумата от 8922,73 лева, представляваща главница по договор за целеви потребителски кредит за финансиране на студенти и докторанти от 20.09.2010г., сключен с „Банка ДСК“ ЕАД, сумата от 374,48 лева, представляваща договорна лихва за периода от 20.08.2015г. до 25.02.2016г. и сумата от 27,02 лева, представляваща наказателна лихва за периода от 27.08.2015г. до 25.02.2016г., за които вземания е издаден изпълнителен лист от 07.03.2016г. по ч.гр.д. № 11324/2016г. по описа на СРС, 24-ти състав и е образувано изпълнително дело № 20237910400274 по описа на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова с взыскател Националната агенция за приходите като субституент на държавата на основание чл. 14, ал. 3 и ал. 4 ЗКСД. Исканата обезпечителна мярка е спиране на изпълнението по посоченото изпълнително дело.

Ищецът твърди, че срещу него било образувано изп.д. № 20167910400595 по описа на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова с взыскател Националната агенция за приходите на основание чл. 14, ал. 3 ЗКСД за заплащане на задължения, произтичащи от договор за студентски кредит въз основа на изпълнителен лист от 07.03.2016г., издаден по гр.д. № 11324/2016г. по описа на СГС, 24-ти състав. На 03.11.2016г. по изпълнителното дело бил наложен запор върху банковата сметка на ищеца, след което не били предприемани други действия по изпълнение. На 13.09.2023г. ищецът получил ново запорно съобщение по изп.д. № 20237910400274 по описа на ЧАС Татяна Водиченска-Никитова, което било образувано въз основа на същия изпълнителен лист. Ищецът твърди, че считано от датата на последното изпълнително действие по изп.д. № 20167910400595, петгодишната погасителна давност за вземанията по процесния изпълнителен лист била изтекла още преди датата на образуване на следващото изп.д. № 20237910400274. С оглед на това моли съда да признае за установено, че не дължи поради изтекла давност сумите по изпълнителния лист.

Съдът като взе предвид наведените с исковата молба твърдения и представените доказателства, намери следното.

За да допусне исканото обезпечение, съдът следва да установи, че ищецът има право на обезпечение на иска. Такова право той има при кумулативната даденост на следните предпоставки, а именно, когато предявеният иск е допустим и вероятно основателен и когато е налице интерес от обезпечението, респ. претендираната обезпечителна мярка е

допустима и подходяща.

При извършената проверка съдът установи, че исковата молба е редовна а предявените искове са процесуално допустими.

Обезпечителната нужда се извежда от обстоятелството, че производството по изпълнителното дело не е прекратено с акт на съдебен изпълнител, поради което е налице опасност, в случай на уважаване на отрицателния установителен иск, да бъдат предприети междувременно действия по принудително изпълнение на оспореното от ищците вземане, както и събраните по делото вземания да бъдат преведени в полза на вискателя.

Обезпечителната мярка „спиране на изпълнението“ е допустима и подходяща за обезпечение на този вид искове. В случая се касае за обезпечение на отрицателен установителен иск за недължимост на събирано по реда на ГПК частно държавно вземане, а не за иск за парично вземане срещу държавата, поради което ограничението на чл. 393 ГПК не намира приложение.

Относно вероятната основателност на предявения иск, съдът намира, че същата не може да се изведе единствено от представените с исковата молба писмени доказателства. Същите установяват правния интерес на ищеца, но при предявен отрицателен установителен иск основан на изтекла погасителна давност, доказателствената тежест за установяване на обстоятелствата, водещи до нейното спиране или прекъсване, пада върху ответника, чието становище не е изслушано в настоящия етап на производството. Именно наличието или липсата на такива обстоятелства са релевантни за евентуалната основателност на иска. Съгласно съдебната практика, обаче, преценката за вероятната основателност на иска се извършва въз основа на въведените от ищеца твърдения и подкрепящите ги писмени доказателства, а когато ищецът не разполага с убедителни писмени доказателства, при представяне на гаранция в определен от съда срок при условията на чл. 180 и 181 ЗЗД. Тоест законът задължава съда да допусне обезпечение винаги, когато искът е допустим и е налице обезпечителна нужда, а вероятната му основателност може да бъде базирана върху изразената от ищеца готовност да внесе гаранция за евентуалните вреди, които ответникът ще претърпи ако обезпечението е неоснователно /в този смисъл Тълкувателно решение № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС/. Ето защо съдът намира, че исканото обезпечение следва да бъде допуснато по реда на чл. 391, ал. 1, т. 2 ГПК при представяне на гаранция в пари. Водим от тези предмета и цената на предявения иск съдът приема, че парична гаранция в размер на 930 лева би била достатъчна за да обезщети евентуалните преки и непосредствени вреди, които ответникът би могъл да претърпи от обезпечението в случай на неоснователност на иска.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА обезпечение на предявените от А. О. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ул. „Иван Денкоглу“ № 16, ет. 2, ап. 10, срещу държавата чрез министъра на финансите отрицателни установителни искове с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищцата не дължи на ответника поради изтекла погасителна давност сумата от 8922,73 лева, представляваща главница по договор за целеви потребителски кредит за финансиране на студенти и докторанти от 20.09.2010г., сключен с „Банка ДСК“ ЕАД, сумата от 374,48 лева, представляваща договорна лихва за периода от 20.08.2015г. до 25.02.2016г. и сумата от 27,02 лева, представляваща наказателна лихва за периода от 27.08.2015г. до 25.02.2016г., за които вземания е издаден изпълнителен лист от 07.03.2016г. по ч.гр.д. № 11324/2016г. по описа на СРС, 24-ти състав и е образувано изпълнително дело № 20237910400274 по описа на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова с

взискател Националната агенция за приходите като субституент на държавата на основание чл. 14, ал. 3 и ал. 4 ЗКСД, чрез налагане на обезпечителна мярка **СПИРАНЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО** изпълнително дело № 20237910400274 по описа на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова с рег. № 791 в КЧСИ, до приключване на производството по настоящото дело с влязъл в сила съдебен акт, **ПРИ УСЛОВИЕ**, че бъде внесена по депозитната банкова сметка на Софийски районен съд парична гаранция в размер на **930 лева**.

ДА СЕ ИЗДАДЕ обезпечителна заповед на ищите съобразно гореизложеното **след** представяне на доказателство за внесена по сметка на Софийски районен съд гаранция.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните /чл. 396, ал. 1, пр. последно ГПК/.

Препис от определението да се връчи на ищцата чрез адв. Д. и на ответника държавата чрез министъра на финансите.

Съдия при Софийски районен съд: _____